

CONSEQUÈNCIES DE LA GUERRA CIVIL ESPANYOLA

- Impacte demogràfic de la Guerra Civil:
 - més de 500 000 morts; de 1936 a 1939, 300 000 morts, 141 000 directes de la guerra.
 - 300 000 exiliats
 - 300 000 presos polítics
- Totes aquestes baixes, principalment de gent jove
- Llocs de treballs buits, sense especialistes
- emigració rural (abandonament de les ciutats). El sector agrari torna arribar al 50 % de la població activa
 - Danys materials no tan greus, especialment a la xarxa de comunicacions i transports i als habitatges de les ciutats.
 - Instal·lacions industrials i explotacions agràries, no tan greus.

Política econòmica: autarquia i intervencionisme estatal.

- limitació de les inversions estrangeres al 25 %
- mínim d'importacions
- proveir-se de productes exclusivament nacionals
- Creació de l'INI (per als sectors productius més necessaris)
- Racionament (cartilles)
 - agricultura, "pertinaz sequera" (del 1945 al 1949)
 - poca producció industrial (obsoleta)
 - importació d'aliments, bàsicament d'Argentina, que no respecta el bloqueig internacional
- Estraperlo o mercat negre
- dures condicions de postguerra: fam i estancament econòmic; misèria (carestia de productes i baixa qualitat).

Política.

- El règim franquista significa la negació de la República (abolició de tot el que va fer i representar la Segona República).
- S'implanta una dictadura o sistema autoritari en la persona del general Franco, vencedor de la guerra, que acumula tot el poder polític.
- Anul·lació de les llibertats democràtiques i dels partits polítics i dels sindicats.
- Creació del Movimiento Nacional i de la CNS (Central Nacional Sindicalista).
 - Defensa dels privilegis de les classes dominants de sempre: Església, exèrcit i forces oligàrquiques (terratinents i burgesia financera).
 - Política oportunista del règim franquista durant la Segona Guerra Mundial: neutralitat (setembre 1939), no beligerància (juny de 1940) (entrevista a Hendaya, octubre 1940) (entrevista amb Mussolini a Bordighera, febrer 1940) (enviament de la División Azul, juny 1941); neutralitat (setembre 1942) (substitució de Serrano Suñer per Jordana, setembre 1942) (retirada de la División Azul, desembre 1943); nova declaració de neutralitat (octubre 1943)
 - Després de la Segona Guerra Mundial, bloqueig internacional al règim franquista (Conferència de Potsdam). El 1946, retirada d'ambaixadors a Madrid i vet d'ajuda Pla Marshall; desembre de 1946, manifestació de suport a la Plaza d'Oriente.
 - Fins al 1951, en què el canvi de la política internacional ("guerra freda") va afavorir l'entrada d'Espanya al bloc occidental (instal·lació de bases americanes a canvi de préstecs i ajudes; entrada a l'ONU, 1955)

Anul·lació de l'oposició, mitjançant la repressió i l'exili

- Repressió: estat policial militaritzat, restabliment de la pena de mort...
- 400 000 espanyols repressaliats; 70 000 condemnades a mort, 25 000 afusellades.; molts anys de reclusió.
- Diverses lleis per a la repressió política indiscriminada: Ley de Responsabilidades Políticas (febrer 1939), Ley para la supresión de la Masonería y el Comunismo (març 1940), Ley de Seguridad del Estado (depuració) (març de 1941); Ley de Rebelión Militar (març de 1943).
- Depuració de funcionaris
- ambient de recel, de delació i de persecució
- no llibertat d'expressió
- Oposició dels "maquis" (ocupació de la Val d'Aran el setembre de 1944).

Diverses oposicions polítiques al règim: maquis, oposició a l'exili, oposició interna (monàrquics), oposició interna dividida, atemoritzada i minoritària.

Una de les raons que expliquen la llarga durada del règim és la por a la Guerra Civil, que el règim va saber recordar sempre al poble espanyol en temps de dificultats.

Repressió a Catalunya: descatalanització i reespanyolització.

Catalunya és la derrotada, la "rojo-separatista".

Perd les seves institucions polítiques i culturals.

Són prohibides i perseguides les organitzacions polítiques, sindicals i cíviques catalanes.

Persecució de la llengua catalana: ensenyament del català i en català; no català als mitjans de comunicació i en actes públics; seriosos advertiments de càstigs i penes en cas d'incompliment.

Prohibició dels símbols d'identitat catalana: senyera, himne, sardanes.

Canvis de nom de carrers, poblacions, etc. Retirada de monuments de personalitats destacades.